

schepen mag leveren, niet krachteloos te maken, is besloten zoveel arak als Austin zei nodig te hebben, voor rsd 50 de legger in te kopen en aan hem voor rsd 65 te verkopen, waarmee de kosten van de vaten worden gedekt. Op 17 april 1764 werd besloten om Christoffel Oliphant, gezagvoerder van het Engelse particuliere scheepje de Mary uit Bengalen, 120 leggers arak en een kojang rijst te leveren en hem toe te staan bij particulieren wat levensmiddelen en wat zink, of ander metaal, als ballast in te kopen. Nog een staaltje van het onbehoorlijke gedrag van de Engelsen, waarvan de brieven nu al enige jaren overlopen, is dat hun posthouders op Krui, nabij Compagnies fort op Lampong Semangka, weigeren drie vandaar weggelopen [fol. 2024] slaven zonder toestemming van hun bestuur te Benkulen, terug te geven. Daartegen is met de eis deze te retourneren op 30 april 1764 bij dat bestuur geprotesteerd. Maar er moet ronduit gezegd worden dat er onder de Engelsen ook nog zijn die de hulp en de vele blijken van vriendschap door de Compagnie weten te waarderen. Zo betuigde de kapitein van het Engelse compagnies schip de Admiral Pocock, reeds genoemd in de brief van 31 december 1763, in een beleefde brief aan de gouverneur-generaal, gevoegd bij het besluit van 30 januari 1764, zijn dank voor de snelle assistentie, zonder welke hij zijn reis naar China niet had kunnen voortzetten. Bovendien wordt er een briefje van de gezagvoerder van de Engelse compagnies sloep Luconia bijgesloten, [fol. 2025] waarover in genoemde generale missive en het nabriefje van januari reeds werd gesproken, waarin deze bedankte voor de hem verleende hulp. Zelfs de toon van vice-admiraal Samuel Cornish is veranderd. In zijn brief, die onder de bijlagen meegaat, betuigt hij dat hij in zijn vorige brief wat voorbarig is geweest. De gouverneur-generaal had toen de moeite genomen die brief te weerleggen. Dat antwoord werd met de laatste tweede bezending meegestuurd. Toen is besloten om de gezagvoerders van vreemde Europese schepen schriftelijk te laten verklaren dat ze geen deserteurs, van welke natie ook, zouden aannemen, laat staan hen beschermen. Bij besluit van 27 april 1764 is dat uitgevoerd ten aanzien van Thomas Austin. [fol. 2026] Dit onderwerp wordt afgesloten met het voorval dat een zekere Simon Mauricet, een Fransman die zich inwoner van Macao noemde en begin maart aankwam met het Portugese scheepje La St. Adalouse, op 6 maart 1764 verzocht een partij thee, zink en porselein, die hij in dat schip en in de Kantonse jonken had aangevoerd, te mogen verkopen om een schuld bij de burger Keijzers te Batavia te vereffenen. Bovendien vroeg hij te mogen blijven totdat dat scheepje naar Timor zou verder gaan. Uit de gevraagde opgave bleek op 8 maart dat Mauricet voor Keijzers 109 pikol zink had en 68 in stro verpakte porseleinen borden. Conform het besluit van 21 mei 1763 waarbij de invoer van goederen uit China alleen aan Chinezen en burgers van Batavia is toegestaan, is de afzet van deze goederen afgewezen. [fol. 2027] Het verzoek om te mogen blijven is pertinent geweigerd, omdat het verblijf van zulke vreemdelingen in Batavia meestal erg schadelijk is. Onder het voorwendsel van ziekte heeft Simon Mauricet het genoemde scheepje toch laten varen. Wegens deze overtreding van de regels en om hem geen voordeel van een langer verblijf te laten hebben, werd op 16 maart 1764 besloten hem in de hoofdwacht te interneren totdat de La St. Adalouse uit Timor was teruggekeerd. Omdat hij werkelijk ziek was, is hem op 5 april 1764 toegestaan naar zijn logeeradres te gaan, mits hij binnen zou blijven en na hersteld te zijn zou terugkomen. De gezagvoerders van het gereedliggende retourschip, dat zeilwaardig werd bevonden, is, zoals de laatste jaren gebruikelijk, bevolen [fol. 2028] de Kaap de Goede Hoop voorbij te zeilen en zo nodig St. Helena aan te doen. Naast de gezagvoerders vaart de jong-assistent Cornelis van Zanten mee naar Nederland. Hij is steeds ziek, en omdat hij zijn dienstverband niet heeft uitgediend, is zijn gage afgeschreven. Om de wraaklust van familieleden van een Javaan te ontgaan, repatrieert ook soldaat Cornelis Coppans. Hij vreest deze te hebben doodgeschoten, maar bij besluit van 17 april 1764 is hij door de Hoge Regering daarvan vrijgesproken. Volgens de lange en korte facturen heeft dit schip een lading t.w.v. f 53.048. In totaal is er nu vorig na-jaar en dit voorjaar uit Batavia, Bengalen, Ceylon en China voor f 7582.166 verzonden. Dit, en wat de kamers teveel of te weinig hebben ontvangen uit Azië, blijkt uit de meegezonden formele liquidatie voor 1764. [fol. 2029] De ladingen van de retourschepen uit China zorgen